

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 » — »
Negyedévre . . . 1 » 50 »
Egy óra . . . — » 50 »
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádossy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Az irodalmi és zene-estélyek.

(H.) Sok jóhiszeműséggel fogott a dologhoz az a pár ember, aki az irodalmi és zene-estélyeket rendezte, és csalódással zárta le tapasztalatainak könyvét a most múlt vasárnapon. Érdekes azonban az, hogy még így is elérte célját. Tehát nem a nyereségben csalódott, mert nyeresége kétségen kívül volt, hanem annak nagyságában. Az első kísérleti évet tehát kisebb nyereséggel jegyzi föl, mint amekkorára számított: mindössze ez az, amiben csalódott az a kis szellemi részvénytársaság.

Hogy a számítás hibás volt, annak főoka az, hogy egyszerre nagyot akart markolni, nagy szellemi tőkét fektetni a vállalatba, mely azonban csak kicsi kamatot hozott. De hozott. S ez azt mutatja, hogy a vállalat helyén való, s jó jövőnek néz eléje. Hanem, hogy ez a jövő csakugyan jó legyen, eleintén kisebb eredményel kell, hogy beérjék a vállalat emberei.

A főczél, az ideális ez: irodalmi életet teremteni meg ebben a szellemileg szétmáltni készülő városban, egyaránt beleértvén ez irodalmi életbe író és közönséget. E főczél eléréséhez apróbb célokat kell előbb megvalósítani. Rendszeressé kell tenni a munkásságot, foglalkoztatni az irodalom munkásait, aztán az érdeklődést, kedvelést fölkelteni a közönségben az irodalom iránt.

Az első kísérletnek tehát ez utóbbi lett volna a célja. Csakis ez. Hogy a tervezők ennél egy fokkal tovább számi-

tottak: ez volt hibájuk. Irodalmi műveltséget vettek alapul, holott az még kis részben a közönségnek van meg nálunk; a nagyobb rész fölülletes ismeretekkel, tehát ehhez képest kevesebb érzékkel az irodalom iránt ment el az estélyekre. Nem amazokat kielégíteni, hanem emezeket megnyerni: ez az első munka. Ez a nehezebb is. Ha ezen túl leszünk, a többi magától jön.

Némileg gondoltak is erre a tervezők, s belevették a zenét közök töltésére. Hanem ezzel meg nagyon is megjárták. A zene hatalmasabb lett, s utóbb az irodalmat kellett a zene mellé dugdosni közök kitöltésére. A zene és irodalom, ha nem mint egymás kiegészítői szerepelnek, nem férnek meg egymás mellett mint különálló faktorok. A zene nem szükséges, hogy a szivre is hasson, már elég hatást ért el azzal, hogy a fülre hatott; az irodalom munkásának nagyobb a megbirkózni valója, neki a szivre is kell hatnia, s ahol nincs sziv, vagy csak holt van, hát előbb teremtene, föltámasztania kell.

A tanulság tehát az, hogy ha az irodalomnak akarunk szolgálatot tenni ez estélyekkel, ne keverjünk bele zenét. A reáliskolai tanárok által annak idején tartott szakszerű fölolvadások kisebb közönséggel, de ennél aztán osztatlan érdeklődés mellett folytak le — zene nélkül.

Oly formán kell tehát a jövőben megoldani ezt a kérdést, hogy ketté kell választani az irodalmi- és zene-estélyeket. Az irodalmiakon előreláthatólag kisebb közön-

ség gyülne össze, mint a zeneestélyeken, mert úgy vegyük a dolgot, hogy városunkban még mindig sok az idegen elem, mely nyelvünket nem érti, hát arra nézve az irodalmunk is holt valami. Ez csak a zenénket érti meg. De azért ez ne aggaszson bennünket. Adjunk az irodalmilag művelt közönségnek irodalmi estélyeket; ezek idővel majd nagyobb körben is kedveltekké lesznek s vonzani fognak olyanokat is, kik ma még unalmasnak találták a fölolvadásokat s az esztétikai taglalásokat. Adjunk a zenét kedvelőknek zeneestélyeket — a változatosság kedvéért, de ne együtt. E kettőt pedig tegyük meg továbbra is, állandósítsuk évről évre, mert e kettővel töltjük ki azt a hézagot, mely e félig nagy, félig kis város társadalmi életének egységességét lehetetlenné tette, s a szellemi élet áramlatát megakasztotta, hiányos lévén egy helyütt az összeköttetés.

Ez az összekötő elem lesz az irodalmi- és zene-estélyek ciklusa, mely évről évre megújul és együvé hozza a mi társaságunkat. Ez a társaság már ma is sokat köszön ez estélyeknek, s ezek üdvös hatását később még inkább észre fogja venni Pécs társadalma.

Országgyűlés. A képviselőház április

1-jén teljesen végzett a költségvetés általános tárgyalásával. Wekerle Sándor pénzügyminiszterén kívül, a ki egy óránál tovább tartó beszédben reflektált az ellenzéki szónokoknak a vita során fölhozott érveire, csak Helyi Ignác, a függetlenségi és 48-as párt határozati javaslatának betérjesztője beszélt hosszabban. Szólt

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Csak ostorozd a szívedet...

Bántó szeszélylyel, büszke gúnynyal
Csak ostorozd a szívedet!
Megérdemli, miért oly dőre
Hogy érted ég, imád, szeret...
Édes szóval, csábos mosolylyal
Hajolt felém sok szép leány,
Megérdemlem a büntetést most,
Hogy érted mind föláldozám...

Könnyelmű játékok megöl még,
Megrontja bennem még a vért,
Kár volt kockázra tenni mindent
Egy szép, szeszélyes asszonyért!
De hogyha lelkem' néki adtam,
Mért ne adnám az életet...
Csak üldözz, üldözz a halálba,
Csak ostorozd a szívedet!

Majd hizeleg a büszkeségnek,
Hogy volt, ki érted sirba szállt,
Az én remegő bús szívem már
Úgy várja, várja a halált...
Közel vagy hozzá, jó uton vagy,
A célod' így elérheted...
Csak büntess, a mért úgy szeretlek,
Csak ostorozd a szívedet!

Zoltán Vilmos.

M á r é - v á r .

Magyar-Egereg község kies völgyében észak felé haladva, nem messze a malmoktól kelet felé, egy mellék völgy szakad be s annak éjszakai oldalán egy pompás váromladék lepi meg az utazó szemét. Közelebről megtekintve a még fönálló falakat s az ablakok kőpárkányait, azonnal azon vélemény támad bennünk, hogy azok építési ideje a 12—13. századra esik.

Tán nem tesztek kellemetlen szolgálatot úgy a Mecsek-egyletnek s tagjainak, mint Banyamegye monografiája megírójának s az olvasóközönségnek, ha visszaforgatom az ódon könyvtárak lapjait néhány századra és elmondok néhány történelmileg hiteles adatot Máré-vár múltjáról.

András király leányát, Jolanthát, Arragonia királyához férjhez adván, Bertalan pécsi püspököt bizta meg, hogy a menyasszonyt Spanyolországba elvezesse. Bertalan püspök fáradozásai jutalmául s kiadásai fedezéséül 1235-ben három adományt nyert ezért András királytól, melynek egyike Máza volt, jelenleg egy igénytelen falucska közel Szászvárhoz. E mázai birtok, vagy — újabb kifejezéssel élve — urodalom határainak 1235-ki leírása oly területet ölel magába, hogy abba azon földrészek, melyen Máré-vár omladéka vannak, okvetlenül benne kellett foglaltatnia, mégis a nélkül, hogy az adománylevélben az megemlítették. Tehát 1235-ben még nem állott fön Máré vára, hanem közvetlenül utána épülhetett az Szászvárral együtt,

mely utóbbinál az omladékoknak csak helye látható. Bertalan pécsi püspök vagy annak tán utódja már elidegenítették ezen területet, mert alig 80 évvel utána 1316-ban Károly király, miután Herich macsói bán fia ellen folytatott harcokban István mester, kit Bugar (Bogár)-nak neveztek, magát nem csak kintintette, hanem jelentékeny fölfegyverzett néppel is jött a király segedelmére, Bogár Istvánt megjutalmazandó Máré várát kapta a királytól, mely adománylevél még — úgy látszik — a táborban kelt, mert Köszege (Kuzegh) vára alatt van keltezve. Ezen levél azonban nem birt teljesen hiteles alakkal, midőn azért két évvel később Bogár István az Izdench es Munuzlou várak ostroma körül új hadi érdemeket szerzett, s mi több kétszer is súlyosan megsebesült, Károly király a régebbi adományt újra megerősítette és hiteles alakba adatta ki 1320-ban, mely okmányban már az is megvan említve, hogy Máré-vár birtokához több falu is tartozik, s mely birtoknak, miután a püspöki birtokok Máré várától keletre voltak, inkább nyugotra kellett kiterjednie.

Volt azután Bogár Istvánnak egy testvére is, ki valószínűleg épp oly vitéz volt, mint Bogár maga, és bár okiratok nincsenek is róla, kir. adományt nyert ezen helyen, mert mint később látni fogjuk, Máré várát közösen birták. Ezen testvért Gunyanak hívták. Szokás volt ez időben a testvérek között, hogy más-más nevet vettek föl, amint alább látni is fogjuk, hogy például Töttös és Vesszős: Bechey Imre fiai —

utána, noha rövidebben, Molnár József az Ugron-féle 48-as párt indítványának a benyújtója is; Hegedűs Sándor előadó s Apponyi Albert gróf, a nemzeti párt határozati javaslatának a szerzője azonban szólásjogukról lemondottak. Az a fordulat, hogy a nemzeti párt vezére elállott a szótói és zárbeszédét nem tartotta meg, általános meglepetést okozott. A többség a költségvetést a részletes tárgyalás alapjául elfogadta.

Szombaton a költségvetés részletes tárgyalását kezdték el az udvartartásra vonatkozó négy millió hatszázötvenezer forintos tételével. Pázmány Dénes határozati javaslatot terjesztett be, hogy a kormány az önálló magyar udvartartás létesítése végett azonnal intézkedjék s eljárásának eredményével számoljon a háznak. Wekerle Sándor pénzügyminiszter kijelentette, hogy a kormány az udvartartásnak belső berendezésében az elkülönítést czélszerűnek nem tartja, de a költő megjelenésben való elkülönítés iránt már folynak a tárgyalások. Pázmány határozati javaslata fölött husz képviselő írásban beadott indítványára névszerűen szavazás volt, a minnek az eredménye az lett, hogy a határozati javaslatot a kormány párt h u s z o n n y o l e z szavazattöbbséggel elvetette. Kétszázötvenheten, tehát a ház tagjainak a felerészénél is jóval többen, nem voltak jelen és így nem is szavaztak. A napirend második pontjánál Somogy vármegyének a koronázási évforduló megünneplésére vonatkozó kérvényénél Ugron Gábor és Polónyi Géza kijelentették, hogy az ünnepélyben szívesen részt vesz az ellenzék is, de annak az ünnepnek a koronázás tényén kívül egyéb vonatkozni nem szabad. Polónyi Géza különösen kiemelte, hogy az ünnep nem lehet egyszersmind az alkotmány visszaállítása czimén a hatvanhetedik kiegyezés ünnepe is, mert ezt a kiegyezést a nemzet elhibázott dolognak tartja, minthogy a 48-diki alkotmány a maga integritásában vissza nem állított. Szapáry Gyula gróf miniszterelnök megígérte, hogy a kormány ebben a kérdésben annak idején előterjesztést tesz s reméli, hogy az előterjesztésnek a tartalmával mindenki meg lesz elégedve és a nemzet, aggályok és pártkülönbség nélkül örömmel vesz majd részt a koronázás évfordulójának ünneplésében. A miniszterelnök válaszát az ellenzék is élénk helyesléssel kísérte.

Miniszteri körrendelet a közegészségügy érdekében.

Az utóbbi időben országszerte sok mindenféle ragadós betegség pusztított s a belügyminiszter sok helytelenségnek és mulasztásnak jutott tudomására, melyet részben a közönség, részben pedig a hatóságok követtek el.

A gyermekek egészségére való föltgyeletre kötelezettek, a ragadós betegségekbe esett gyermekek gyógyításáról vagy egyáltalán nem, vagy pedig csak későn gondoskodtak, mikor már a

betegesen nem lehetett segíteni s ekkor is csak azért hívtak orvost, hogy azt a büntetést, melyet a törvény az orvosi kezelés nélkül elhalt gyermekek szülőire vagy gondozóira szab, elkerülhessék. Nagyon gyakori volt az az eset is, hogy az orvos gyógyítás alá vette ugyan a beteget, de a szülők vagy csak lanyhán, vagy egyáltalán nem teljesítették az orvos utasításait. A belügyminiszter, mint értesülünk, most körrendeletben utasítja a törvényhatóságokat, hogy a lakosságot a gyermekek ápolatásának kötelezettségére figyelmeztessék és hozzák köztudomásra, hogy a mulasztók a kihágásokról szóló törvény szerint háromszáz forintig terjedhető bírsággal büntethetők és járványos betegségek elterjedésének az idejében a kényszerbetegápolás is elrendelhető. Sok törvényhatóságban az orvosi segélyezés is nagyon hiányos volt. Az illető törvényhatóságok e vád ellen azzal védekeznek, hogy kevés orvosuk van. Ezt a mentséget a belügyminiszter nem fogadja el, mert a közegészségügyi törvény fölhatalmazza a törvényhatóságokat, hogy szükség esetén járványorvosokat alkalmazzanak, mely czélból az állam segélyét is igénybe vehetik. Az pedig, hogy egy-egy járványos betegségtől megtámadott községbe hetenkint egyszer, vagy legföljebb kétszer látogasson el a körorvos, oly visszás állapot — mondja körrendeletében a belügyminiszter, — melyet a törvényhatóságoknak figyelmeztetés nélkül sem volna szabad eltérniük. Nagy baj az is, hogy a nép nagy része még most sem hiszi, hogy a vörheny, difteritisz, stb. ragadós betegségek, s nem különíti el az egészséges gyermekeket a betegétől. A lelkészek és tanítók fölkérendők, hogy ennek káros következtéseit a néppel megértesék, s arra is figyelmeztessék a szülőket, hogy járványok idejében az egészséges gyermekeket is szigorúan meg kell figyelni, hogy a betegség kezdetén azonnal orvosi segélyt lehessen igénybe venni. A ragadós betegségekben elhaltak holttestét pedig vagy a temetőházba, vagy az ideiglenesen föllállított halottasházba kell kivinni, hogy róluk a betegség az élőkre el ne ragadjon. Miután pedig a legtöbb ragadós betegség mikroorganizmusai hetekig, sőt hónapokig is megtartják ragadó képességüket, a beteg által használt szobák, evő- és ivóeszközök, ágylés ruhaneműk fertőtlenítéséről vagy elégetéséről is gondoskodni kell s a fertőtlenítést az orvos utasításai szerint hatósági ember által kell végeztetni. A fertőtlenítési eszközökről szegények részére a községek tartoznak gondoskodni. Sok helyen megtörtént az is, hogy az előjáróságoknak volt ugyan tudomásuk arról, hogy szörványosan ragadós betegségek fordultak elő, de azokat kellő figyelemre nem méltatták, a szükséges óvórendszabályokat nem alkalmazták s a megyének jelentést nem tettek, úgy hogy a megyék csak akkor vettek tudomást a bajról, mikor a járvány már javában dühöngött. A belügyminiszter most elrendeli, hogy a megyék ezután

szigorúan ellenőrizzék, hogy a községek eleget tesznek-e e tekintetben kötelezettségüknek. Nagy hiány volt az is, hogy a betegek elkülönítéséről gondoskodva nem volt, vagyis nem voltak járvány vagy szükségkórházak, pedig — mondja a miniszteri körrendelet — ehhez oly kevés jóakarát vagy áldozat szükséges, hogy azok hiányát nem lehet másnak tulajdonítani, mint annak, hogy a törvényhatóságok e fontos dolgot kellő megfontolás tárgyává mindaddig nem tették. Nem régen az is megtörtént, hogy egy nagy községbe úgy hurczoltak be a járványt, hogy a szomszéd megyéből egy ragadós betegségben elpusztult halottat oda szállítottak. Ujból megtiltja ezért a miniszter a ragadós betegségben elhaltak holttestének egy törvényhatóság területéről a másikba való szállítását. Végül különösen hangsúlyozza a körrendelet annak szükségét, hogy a megfelelő orvosokat kirendeljék, a községeket orvosokkal ellássák, s az üresedésben levő orvosi állásokat betöltsék s a lakosságot a köztisztaság folytonos föntartására s a lakások tisztántartására és többször való szellőztetésére figyelmeztessék.

Még egyszer a „szedett-vedett népesség.”

Nem szívesen foglalkozunk ezzel a furcsa ügygyel, de a magunk részéről való tisztázás kedvéért szólunk föl. Amaz ismeretes interpelláció után két részről kerestek föl bennünket. A póstaigazgatósági tisztviselők néhány kijelentette, hogy a póstaigazgató hozzájuk nem mondta ama neki imputált kifejezést. E nyilatkozatot közöltük a múlt számunkban. A póstaigazgató úr részéről két megbízott úr járt nálunk. Ez uraknak kijelentették, hogy a polgárok által hivatkozott tanuk — kiknek neveit azonban a panaszosok egyelőre fölfedni nem szándékozzák — föntartják állításukat; mire ők kijelentették, hogy megbízójuk nyilatkozatot fog küldeni hozzánk, melyben amaz állítást rágalomnak jelenti ki — megkérvén bennünket, hogy azt közöljük. A nyilatkozat sem hozzánk nem érkezett, sem más helyi lapban nem jelent meg. Miután bennünket ez ügy nem érint, mert csak a hozzánk fordult polgárok panaszának adtunk helyet a lapban, s miután most már a panaszosok dolga a tanukat előállítva a tény bizonyítani: részünkről az ügyet befejezettek tekintjük.

HIREK.

— (A fölsőmagyarországi inségek javára) a Pécsi Figyelőhöz újabban a következő adomány érkezett: Hoffer Ferencz vendéglőjében egy asztaltársaság gyűjtése ápr. 1. én; hozzájárultak: Körtvélesi József 22 kr, Stieglbauer 10 kr,

testvérek voltak; s emiatt tán nem is tudnók, hogy Bogár és Gunya testvérek voltak, ha azt egy okirat, melylyel azok Tamás Nándor által 1327-ben Ligethi Péter és Miklós érdekében ligeti birtokaikra nézve megidézettek — nem igazolná,*) hol azok egyenesen testvéreknek nevezetnek. — Valószínű tehát, hogy a vár építését Bogár és Gunya fejezték be és innét származott ez épületekhez való közösségük.

A Bogár és Gunya-családok az egész 14-ik századon keresztül bírták a várat. Nagy a valószínűség, hogy Bogár István, ki hadi foglalkozásai miatt várat csak ritkán látogathatta meg, mert mint azt egy 1320-ban kelt okmányból tudjuk, a várat Ludegerus Istvánnak, mint castellanusnak, adta át, kiért ennek rokona Kéry Egéd állt jót**) s vagyona s gazdálkodására gondot viselt — ezen várat testvérjének Gunyának adta el; lehet azonban, hogy Bogár István mag nélkül halt meg vagy csatában vérzett el, mert nemcsak Máré várában találjuk a következőkben cupán Gunyát illetve gyermekeit, hanem egyéb birtokaikban is. Gunyának három gyermeke maradt u. m. Domonkos, István és Anna, ki még az okmányokban a kicsinyítő Annus névvel jeletetik.

Ezen Gunya Annust 1352 körül elvette Bechey Vesszős, Becsey Töttös testvére, kik mindketten az időben nagy állásu emberek voltak; Töttös visegrádi várkapitány, királyi asztal-

nok, neve még a törvénykönyvben is előfordul 1351. évről, testvére Vesszős zólyomi főispán volt, közel rokonságban a pécsi püspökkel. E házasságot megelőzőleg Gunya Domonkos Vesszősnek zálogba adta a Máré várnak öt illető részét 300 márkáért 1347-ben, s ugyanaz évben ugyanezt tette Gunya István is — 500 márkával zálogosítván el Máré várát, sőt Gunya Domonkos vára részét végleg eladta Vesszősnek. Részint azért, mert ezzel Gunya Anna hajadoni joga megsértve lett, részint mert az osztályra nézve Vesszős Gunya Istvánnal megegyezni nem birt: a Bechey és Gunya család között ezivódások támadtak; így tudjuk, hogy Gunyaék a Vesszősnek Naki-Tolnamegye birtokukon hatalmaskodást vittek véghez.**) Mindezeket csak Vesszősnek Gunya Annával kötött házassága szüntette meg végleg, a midőn Máré váran, az előbbi sikertelen kísérletek után, barátságosan megosztokodtak.

Ezen megosztás, mely egy 1858. évről kelt okiratban olvasható**) fölötté érdekes világot vet Máré várára és környékére. Ezek szerint Vesszősnek és nejeének Annusnak jutott a várnak északi részen levő fele. Mégis a szt. Mária tiszteletére emelt zárdának felével, s harangtoronnyal, melyek a várnak déli részén fekvettek; hasonlóképp a szt. Margit templomával s még egy palotával s kuriával, melyek a

déli részen fekvettek. Ellenben a várnak másik déli fele része, egy cisternával, a zárda s a harangtorony másik felével és a szt. kereszt tiszteletére emelt templom pedig Gunya Istvánnak jutottak.

Látható tehát ezekből, hogy Máré vára nem állt egészen magánosan a szíri-tetőn, hanem zárda is volt ott, melyet valószínűleg még a jogelőd pécsi püspökök helyeztek oda; ennek védelmére épült a vár, s innét nyerte nevét miként azt már azelőtt, a Bogár-féle adományozás idejében hívták. Volt továbbá két templom harangtoronnyal s még más épületek. Hogy mi történt aztán a Vesszős családdal s a vár szép asszonyával, Gunya Annussal: ezt nem tudjuk; az okmányok még azt sem igazolják, hogy e családnak gyermekei lettek volna. Ellenben Gunya Istvánnak Margit nevű hitvesétől négy gyermeke származott: Miklós és Dorottya s más két leány. Ezen várkisasszonyokat a törvények szerint ismét csak a birtok negyede illete, s midőn Dorottya 1372. körül Szánthó Dömötör fiával, Pállal, egybekelt, oly házassági szerződést kötöttek,***) hogy a negyed rész Szánthó (Zantho) Pálnak kiadott azon kötelezettséggel, hogyha Gunya Dorottya leszármazott nélkül halna el, a negyed visszaszáll Gunya Miklósról s a másik két leányra. Az okirat szövegéből az derül ki, hogy a Gunya család ez időben az egész várat bírta,

*) Zichy Codex I. 213.

**) Zichy C. I. 218.

*) Zichy C. II. 437.

**) Zichy Codex III. 75.

***) Zichy Codex III. 372.

Kisfaludy Tivadar 20 kr, Kolmann László 20 kr, Kratochvíl 20 kr, Németh és Kovács 20 kr, Maul György 5 kr, Kornis Dezső 20 kr, Benkő Gyula 20 kr, Gáspár József 5 kr, Kovács István 20 kr, Varasdi 2 kr, Baumgartner 20 kr. Összesen 2 frt 04 kr.
Az eddig kimutatott összeg 259 frt 61 kr.

Összesen 261 frt 41 kr.

— **(A dunántúli közművelődési egyesület)** igazgató választmánya előtt jelentést tett az elnök egyet ujjabb gyarapodásáról; van ugyanis az egyesületnek 21 örökös (1000 frttal), 192 alapító (100 frttal), 57 pártoló és 594 rendező tagja, összesen tehát 864 tag, a mely szám igen jelentéktelen ugyan a Dunántul népességéhez arányítva, de az egyesület nagy jövőjét éppen az biztosítja, hogy a 814 tag is igen jelentékeny vagyont juttatott az egyesületnek. Az az összeg ugyanis, melynek befizetésére az eddigi tagok magukat kötelezték, kerek számban 60.000 forintot tesz, s az egyesületnek a magyar leszámítoló és pénzváltó bankban az időszerint már 30.910 frtnyi vagyona kamatoz. Széll Kálmán javaslata elhatározta a választmány, hogy most már a taggyűlést még nagyobb arányban fogja kiterjeszteni. A közgyűlést ezuttal Budapesten május hó 12-én tartják meg. Az egyesület munkaprogramjának rendszeres megállapítása céljából Porzsolt Kálmán titkár megkereste a Dunántul tizenegy tanfőügyelőjét, kik közül kilenczen kijelentették, hogy készek az egyesület kulturális missziójában segíteni s egynémelyikük oly részletes kulturális munkaprogramot is készített vármegyéjére vonatkozólag, melyet a választmány mint igen becses anyagot a közgyűlés figyelmébe fog ajánlani. Herics Márton plébános az egyesület működésének körébe fölveendőnek javasolja azt is, hogy ösztöndíjakat alapítson a magyar nyelv terjesztése körül érdemeket szerzett tanítók gyermekei számára, e célból esetleg az alapszabályokat is módosítsa. A választmány az alapszabályok módosítását fölöslegesnek tartja, ellenben az eszmét melegen pártolja s figyelmébe fogja ajánlani a közgyűlésen megválasztandó új igazgatóságának. Az egyesület működése körébe fölvetve a választmány az idegenforgalomnak a Dunántul való emelését is elhatározta, hogy átiratban fogja fölkeríteni a magyar turista egyesületet, valamint a magyar államvasutak városi menetjegyirodáját, hogy a Dunántulra rendezzenek kirándulásokat. Kimondotta a választmány, hogy a Dunántulon már létező s kulturális célokat szolgáló egyesületekkel szorosabb érintkezésbe lép; elhatározta továbbá egy irodalmi szakosztály létesítését.

— **(Az irodalmi és zeneestélyek utolsója)** vasárnap folyt le oly érdeklődés mellett, melyet még az elsőkn sem tapasztal-

tunk. A közönség minden székelt elfoglalt s az állóhelyeken is szorongott a férfi közönség. A teremben tikkasztó hőség uralkodott, s ennek dacára is a közönség türelmesebben tartott ki mindvégig, mint az előző estéken. A katonazenekar, mely a jótékonycélok érdekében önként ajánkozott a közreműködésre, de meg a kedvező alkalmat is szívesen megragadta, hogy olyan ritkán egybegyülekező közönség előtt mutathassa be összjátékát, amilyent ezen estélyek láttak együtt, — az Egmont nyitányával kezdte meg az előadások sorozatát. Riepl Gáspár, a karmester ambiciozus zenész, ki lelkével csüng a zenekarán derék dolgot végzett, ahogy ezt a mestermunkát ily precízül betanítva adatta elő.

A közönség szívesen tapsolt az újabban ritkán hallható zenekarnak és vezetőjének; de még ennél is nagyobb mértékben nyilvánult a tetszés az a zenekar egyik későbbi számánál, midőn a karmester fia, Riepl Vilmos, aki konzervatóriumot végzett, zenekarkíséret mellett hegedűhangversenyyel mutatta be kitűnő technikáját. A közönség sürű tapsaira valami potpuriszertű darabot vett elő a fiatal hegedűs, ami szintén igen tetszett s ennek egy részét meg is kelle ismételnie. A zenekar az estély végén még a Tannhäuser-indulót játszta. Az est egyéb zenei számai közt volt a Bogyay Leontin és Baldauf Anna kisasszonyok által előadott négykezes koncert-galopp, melyben, valamint a ráadásul eljátszott Liszt-féle „magyar táncok“-ban a fölső regiszteren játszó Bogyay k. a. nagy gyakorlottságra valló technikát mutatott be. Kossa Elemér joghallgató cigány-kvartett mellett néhány zamatos Bihar-nótát adott elő hegedűn tiszta hűrkezeléssel, érzelmes játékkal. A „Pécsi Dalárdá“ zongorakíséret mellett a Huber-féle király-indulót énekelte, amiért frenetikus tapsot kapott. A zenét és a poézist összekötötte az a melodráma, melyet Cserecsnyés Rózsika k. a. szavalt és Hegedűs Hedvig k. a. kísért zongorán — előadván Vörösmarty Szép Ilonkáját, melyhez Ernyei irt igen szép zenét. A Cserecsnyés k. a. értelmes szavallatával már ismerős közönség lélekzetét visszafojtva hallgatta a kellemes organumu előadónő szavallatát s a Hegedűs k. a. ügyes kíséretét, mely diskretil simult a költeményhez. Az előadókat háromszor kitapsolta a közönség. Az irodalmi részt Kéry Gyula „A haldokló Bachus“ című poémája és Ágh Timót dr. főgimn. tanár fölolvasása képviselte, mely utóbbi az embri hajról oly érdekes adatokat és tudnivalókat tartalmazott, hogy a fölolvasást a közönség mindvégig lekötött figyelemmel hallgatta, s a fölolvasót hosszasan megtapsolta. Rubné Valéria urhölgy éneke és a Luciából vett sextett, melyben ugyancsak öneki lett volna szerepe, az utolsó napon közbejött rekedtség miatt elmaradt. E szám helyett Haksch Lajos egy humoreszket olvasott föl a most megjelent

könyvből. Az estély 11 órakor ért véget, ami abban a hőségben bizony kissé megviselte a közönséget

— **(Kinevezés.)** A m. kir. igazságügy-miniszter K h á l Elek dr. németbolyi gyakorló ügyvédet a komáromi kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **(A hold változásai áprilisban.)** Első negyed: 4-dikén reggel, holdtölte: 12-dikén, utolsó negyed: 20-dikén és újhold: 26-dikén este. A nap hossza elsején 12 óra 54 perc, 15-dikén 13 óra 35 perc. Az időjárást általában kedvezőnek jósolják, csak a hónap végén jelzik borultnak, szelesnek esővel vegyesen.

— **(Pákoszi Paxy Károly)** altábornagy, ki városunkban is hosszabb ideig tartózkodott, s mint térparancsnok évekkal ezelőtt került Kassára — mint értesültünk — az ottani honvéd kerület parancsnoki állásától legközelebb megvált és átveszi a 27-dik gyalog hadosztály parancsnokságát. Az altábornagy a honvédség föllállítására óta annak kötelekébe tartozott, nagy tekintélye volt benne és általános becsülésben állott; miért is a honvédségben nagy veszteségnek tartják és sajnálják távozását. Kiváló katonai tehetségénél fogva azonban magasabb parancsnokságra lévén hivatva, áthelyezése a közös hadseregbe véderőnk értelmében történt.

— **(A honvédség köréből.)** Ő fölsége legfőbb elhatározásával niczkilaki és ondódi L a k y Károly várakozási illetékek szabadságot pécsi 8. honvéd százrezredbeli ezredesnek, mint rokkantnak nyugállományba helyezését elrendelte és ez alkalommal nevezettnek, kiváló és eredményteljes, valamint háboruban is kitüntetett szolgálatai elismerésül a 3. oszt. vaskorona rendet díjmentesen adományozta. — Nagy Virgil pécsi 8. honvéd százrezredbeli tart. hadnagy a szolg. kötelezettség teljesítése után a tisztí rendfokozat megtartása nélkül — saját kérelmére — a honvédség kötelékéből elbocsájtattott.

— **(A hegyek között.)** A mosolygó tavaszi napok elkerkeztével, elvonultak az ég boltozatáról a nehéz, sötét ólomfelhők, s a természet üle újra föléled, s kitarja az emberek előtt az ő mindenható szépségeit. A hivatalos tavasz megérkezte óta egyik szép nap a másikat éri, s az emberszivet önkéntelenül is oda csábítja, hol a fák rügyeznek, a hol a jégbilincsektől fölszabadult patakocskák újra kezd csevegni s a hol a természet operáját, a madarak danáját viszhangozza erdő, berek. Az utóbbi hetekben tömegesen rándultak ki a hegyek közé a vadászat kedvelői, s előszedve már-már megrozsdásodott fegyvereiket, kisiettek a messze elhuzódó Mecsek halmaira, hogy az egyik legérdekesebb saisonból az ugynevezett sneff idénynek örömeiből vegyék ki részüket. Ezen érdekes madár ugyanis nyáron észak hűvös tájain telepszik meg, s onnan csak ősz felé húz délnek. Nálunk tehát csak ősszel és kora tavaszszal tölt pár napot. Ilyenkor sürű, árnyékos rezulákban száll le, a honnan csak a csaboló kutyák hangja riasztja föl. Esténként, midőn az első csillag gyúl ki az égen, fölrepül s vagy félórán át röpköd a levegőben. Mitán tehát a szalonkahúzás oly rövid ideig tart, a mi vadászaink is kihatározták az időt és fölkeresték a hegyeket, hogy ebből a vándormadárból, melynek oly jó peccsenyije van, minél többet elejtsenek. Ez azonban — mint értesültünk — erre mi felénk az idén kevésbé sikerült.

— **(Katonai szemle.)** König br. tábornagy, gyalogsági főügyelő f. hó 12-én érkezik Eszékről városunkba, hol a „Hajó“ szállodában fog lakni. Szemléjét 13-án fogja a helybeli 52. gyalogezred fölött megtartani, mely után 14-én elutazik.

— **(Kritikák a „Fotografiák“-ról.)** A „Pécs“ szombati száma tárczában (Sesostis álnév alatt) foglalkozik Haksch Lajos könyvvel s a következőket írja:

Szemre is tetszetős, csinos kiállítású kötet hagyta el a napokban a sajtót. Dr. Muki (Haksch Lajos), a „Pécsi Figyelő“ szerkesztőjének „Fotografiák“ című könyve ez, mely figyelmünket többféle szempontból is megérdemli. Haksch Lajos neve nem ismeretlen az irodalomban. Már több műve látott napvilágot, s azokat úgy a közönség, mint a kritika barátságosan, biziatólag fogadta. S a szerző e legújabb könyvével megmutatta, hogy e bizalomra méltó volt, hogy megtalálva a helyes irányt, melyre tehetsége

kifizetve onnét a gazdag Vesszős családot, s miután Gunya István özvegye, Margit, az egyezés szerint a várban maradt a többi gyermekkel, azt kell hinni, hogy a másik két leánynak a házasságra nézve nem mutatkozott kilátás és azokat valahol s talán éppen a Mária-vári kolostorfalak közt kellene fölkeresnünk.

A 16-ik században Mária-vára a Kisvárdai család birtokában volt,*) melynek egyik tagja, Kisvárdai Mihály, a mohácsi vészből szerencsésen megmenekülve állítólag ezen várba hozta vissza magát kincseivel együtt. Végpusztulása e várnak mégis ezen időre vagy 1543-ra esik s azóta az enyészett utótte ott föl sátorát. 1816-ban április 24-én e vidéken őriási zápor volt, s a kegyekről lehömpölygő víz egy fatörzset sodort egy kárász ember kertjébe; ezen törzsnek gyökerei között egy igen szép, s becses mivű ezüst kelyhet találtak gazdagon megannyozva, mit egykor az üldözött várbeliek rejtettek a fa tövéhez. A kehelyt Király József püspökhöz vitték, s jelenleg Mohácsen, valószínűleg a püspöki házban vagy templomban őriztetik, s óhajtanó volna, hogy az — mint Mária-varának emléke — az egykor föllátható pécsi muzeumba kerüljön.

Az asszonyairól híres Mária-várát Kisfaludy Sándor példájára e század 3-ik tizede körül Náray énekelte meg — irván arról egy terjedelmes regényt, mely a mult idők való történeteire nem vonatkozik, miután akkor még a

Zichy-család iratai okmánytárának titka rejtette el azt a világtól, hanem a Már-családdal hozta azt összeköttetésbe. A regény azonban éppen nem sikerült, úgy, hogy Kisfaludy Károly „Náray a Himfy“ címmel egy kritikai költeményt is irt róla, melynek első s utolsó versszaka a következő:

„Állj meg Himfy, szemlélgessük
Kedves „Mária váromnak“
Kellemeit s fejtegetessük
Érdemeit romanom-nak:“
A tetemes roman-szerző
Himfyhez ily kérést tett;
Himfy megsajnálva szegényt
Neki imigy versezett.

— — — — —

„Megállj Himfy, tejtegetném
Porba ejtett ügyemet,
De nem, inkább megtérek én
S elégetem könyvemet“
Mond s szívén ül a nagy gond,
Himfy fennen tapsola
„Igy kell, ezt akarom“ úgymond,
Felkaczag s elnémula.

Igy őrizte meg Mária-vár emlékét hazai remekíróink egyike, hasonlólag azon repkényhez, melyet hajdan talán épp a vár szép asszonya ültetett a vár falához, mely a letűnt századok alatt fává vastagodva most is védi Mária-vár romfalait, s mely a megszemlélésre épp oly érdemes, mint a bús omladékok.

— h — a.

*) Nagy Iván Magy. esal. XIX. 57.

utalta, fáradhatatlan munkássággal igyekezett magát abban lehetőleg tökéletesíteni. Tizenhárom rövidebb elbeszélés, karcolat van a tizenkét ivre terjedő kötetben, valamennyi humoros. Egy két ismerősrre is találtunk köztük, melyeket részben lapja tárczarovatában olvastunk, részben egyes fölolvadásokon hallottunk; néhány azonban új és napvilágot még sehol sem látott. Már az első darab olvasásakor tisztában vagyunk, hogy igazi humoristával van dolgunk, ki tárgyát humoros szempontból fögva föl, humorosan dolgozza ki. Dr. Muki azonban nem a Jean Paul-féle „egyik szemmel nevető, másikkal síró” mélyebb humornak híve, hanem a hatást a csattanós, néha képtelen s épp azért nevetető ötletekben kereső Sipulusz-iskolához tartozik. Nagytmondásai, öntudatos túlzásai, sőt még mérsékelt hatásvadászattal keresett személy- és helységnevei is mosolyt csalnak az olvasó ajkaira. A könyv egyik másik darabjának kitűnő a humoros alapgondolata. („Miért vagyok én Barossal haragban”, „Filokszéra-könyvtár”, „A mi pajzsunk a megye címerével”, stb.) s szerzője kitűnően érti a módját, hogy a jó gondolatot könnyed, kaczagtató modorban adja elő. A stílus pongyolasága, néhol hanyavetése csak látszólagos, valójában pedig a tartalom és előadás közt a harmóniát megteremtő művész öntudatos műve. Ez az, a miben Haksch előbbi munkáihoz képest nagy haladást tapasztalunk. S ennek a humoros előadási módnak köszönheti szerző, hogy még azon darabjai sem tévesztik el a hatást, melyeknek meséje vékony, semmit mondó, sőt néha éppen nem humoros. A könyvnek például egyik legsikerültebb alkotása a pécsi dalárda egri útjának leírása, melynek tárgya ép oly alkalmas lett volna komoly földolgozásra, mint vigra. És mily pompás humoros utleirást készített ebből a szerző! „A legsötétebb Egerben” című tárczát bizonyosan kaczagva olvassa végig még az is, a ki a benne előforduló személyeket nem ismeri, hát még mi pécsiek, kik tudjuk, hogy ki az a Tóni, a Lojzi, a Jóska bácsi, a Hegedüs stb., a kik a tárczában föltaláljuk az említetteknek hü jellemrajzát, fotografiáját. A „fotografálás” az emberi jellemnek humoros füstése volt különben szerző célja a könyv többi darabjában is. Oda tartja az emberek elé a homoru tükröt, az arc, mely a tükörből kinéz, nevetető torzalak, de alapjában hü. A könyv Taizs József sajtója alul került ki. Melegen ajánljuk olvasóközönségünk figyelmébe.

— **(Az irodalmi és zene-estélyek jövedelme.)** Addig is, míg a rendezőség részletesebben beszámolhat az estélyek kiadásaival és bevételeivel, tájékoztatásul annyit közlünk a számadásból, hogy az estélyek jövedelméből — mint már annak idején megirtuk — 200 frtot nyomban elküldték a fölsőmagyarországi inségések javára. Ezenkívül elosztanak 200—200 frtot a főgymnázium és a főreáliskola segélyegyleteinek, 100 frtot a pécsi színházalap javára, 50 frtot a joghallgatók segélyező-egyletének és 50 frtot a Mecsek-egyesületnek.

— **(Gerster Etelka hangversenye Pécsen.)** Hétfőn, április hó 11-én a „Hattyu” teremben Gerster Etelka kamara-énekesnő Polnyi Elemér zongora-művész közreműködésével hangversenyt ad. Jegyek első sorok 3 frt, további sorok 2 frt, állóhely 80 kr. Valentin Károly fia könyv és zeneműkereskedésében és este a pénztárnál kaphatók.

— **(Fás ojtási tanfolyam és versenyajítás.)** A földmívelési miniszterium föl szólítása folytán márczius hó 31-én és április hó 1-én Baranyavármegye és a baranyamegyei gazdasági egyesület által Pécs sz. kir. város amerikai szőlőtelepén rendezett fás ojtási tanfolyamon mintegy 300 érdeklődő vett részt. Bár a megye igen különböző pontjairól voltak jelentkezők, mégis még mindig csekély a megyei érdeklődők száma, pedig Baranyavármegyének alig jöhet számításba azon része, mely érdekelt ne volna. A versenyajításra a tanfolyamon aránylag elég nagy számú résztvevők közül csak 30-an jelentkeztek. E versenyajításon Baranyavármegye közönsége részéről Stenge Ferencz megyei aljegyző, mint kiküldött, a baranyamegyei gazdasági egyesület részéről Vörös Mihály egyesületi titkár mint kiküldött voltak jelen. Horváth Géza, Vászárhelyi Gerő és Valdfogl Károly dr. mint fölkért szakértők, Dezső Miklós szőlőszeti vándortanító mint a tanfolyam vezetője vettek részt. A tanfolyam meguyitása-

nál Ottocska Géza a baranyamegyei gazd. egyelet elnöke, bezárasánál Sey Lajos megyei főjegyző vettek részt. A versenyzők részére a földmívelési miniszterium 1-ső díj 1 drb. magyar aranyat, 2-odik díj 3 ezüst forintot, a baranyamegyei gazdasági egyesület 1-ső díj 4 ezüst forintot, 2-odik díj 3 ezüst forintot, 3-dik díj 2 ezüst forintot és 4-dik díj 1 ezüst forintot tűzött ki. Az 1-ső állami díjat Bódis György pécsi lakos amerikai szőlőtelepi munkás, a 2-odik díjat Pintér György 16 éves vinczellér fia, a baranyamegyei gazdasági egyesület 1-ső díját Rác Mihály karászai tanító, 2-dik díját Györe Sándor szemeli lakos 3-dik díját Klein Dezső németbolyi tanító, 4-dik díját Sebők István velini lakos nyerték el. Rác Mihály a díját (4 ezüst frtot) két legjobban ojtó polgáruak ajánlotta föl, nyertes lett Vörös Antal bicsérdi lakos és Tillmann György pécsi lakos. Klein Dezső a díját Biker György amerikai szőlőtelepi munkásnak ajánlotta föl, ki szintén a jó ojtók közé sorolható.

— **(Fölolvasás Afrikáról.)** Szombaton este a „Hattyu”-teremben csekély számú hallgató közönség előtt érdekes fölolvadást tartott Westmark Tivadar, ki azelőtt a svéd hadseregben főhadnagyi rangot viselt. Később azonban kilépve a katonaság kötelékéből, a világhírű Stanley szolgálatába lépett és részt vett a Kongo-expedicióban. Ezen érdekes utazásokból és élményekből olvasott föl a különben még fiatal ember „Tizenöt hónapig az emberevők közt” és „Stanley-botrányok” cím alatt. Az előbbi fölolvadást nagy érdeklődéssel hallgatta a közönség, a mennyiben ezen részben élénken ecsetelte saját élményeit és a sötét világrész legsötétebb tartományaiban lakó népek erkölceit és szokásait. A „Stanley-botrányok” című fölolvadásában Stanleyt a rút önzés és kegyetlenség vádjával illeti, s oly szintben tünteti föl Stanleyt, hogy Stanleyt a meg-gazdagodás után való mérhetetlen nagy vágyódás és majdnem hihetetlen kegyetlenség jellemzik. Ezekben tehát a fiatal fölolvadó Stanley személyes ellenségeként tünt föl, a mi úgy is van, mert — ha jól emlékezünk — annak idején a lapok is irtak arról a személyes ellenséges viszonyról, a mi Stanley és Westmark főhadnagy közt fölmerült. A különben érdekes fölolvadást a közönség zajosan megtapsolta.

— **(A szőlősgazdák figyelmébe.)** Április hó 7-iktől kezdve 10—14 napon át Pécs szab. kir. város amerikai szőlőtelepén az ojtás és ültetés kezdetét veszi. Az érdekeltek munkákat bármely időben megtekinthetik; leg-helyesebb, ha a gazdák vinczellérjeiket egy-kéfé napra leküldik a telepre, hol az illetőket érdemük szerinti díjazás mellett beosztják a munkákhoz, hogy ne csak szemmel és szájjal sajátítsák el az eljárás módját, hanem egyszerűs mind magukat is gyakorolhassák.

— **(Teljes napfogyatkozás.)** E hónapban, április 26-dikán teljes napfogyatkozás lesz, melynek azonban mi nem lehetünk szemtanúi. A természetbúvárok szerint e ritka szépi látományt csak a nagy Óceán déli részén, New-Seeland és Dél-Amerika partvidékein fogják látni.

— **(Öngyilkos huszár.)** A csász. és kir. 10. huszarezred egyik legénye a napokban öngyilkos módon vetett véget életének. Ghyezy B. főhadnagy szolgálatában állott a legény, kit kicsapongó természetéért gyakran megszidott a gazdája. Pénteken a főhadnagy egyik uradalmi főerdész vendége volt, a hol sneff-vadászatot rendeztek. A főhadnagy magával vitte legényét is, ez azonban a vadász-sport helyett kegyetlenül lerészegedett. A vadászat lefolyása után természetesen gazdájától erős erkölcsi prédikációt kapott. Ezt annyira szívére vette a legény, hogy másnap gazdája távollétében, annak divánján ülve, vadászpuskával, sneffsöréttel agyonlötötte magát.

— **(Hangverseny Szigetvárott.)** Szabó István dr. orvos kezdeményezése folytán élvezetes estének volt részese a szigetvári értelmiség a most mult szombaton. Szabó István ez a sokoldalú zeneművelő, az ottani polgári és izraelita betegsegélyező-egylet javára hangversenyt rendezett. Ő maga hegedűn játszott, leánya Stefánia k. a. harmoniumon, majd zongorán mutatta be gyakorlottságát és előkelő, finom játékát, Rechner Ilon k. a. ki konzervatoriumot végzett, brilláns zongorajáték-

kal járult a kvartetthez, melyet még Zoller Nándor pécsi zenetanító gordonkajátéka egészített ki. Zoller ezenkívül solot is játszott Szabó Stefánia k. a. zongorakiséréte mellett. Három piece szel: a Rossini „Szemiramisz” szimfóniájával, a „Taunhäuser” ábránddal s a „Magyar ábránd”-dal óriási hatást ért el a kvartet, s a többi számot is erősen megtapsolta a valóban díszes közönség. Közben műsoron kívül Duchon Irma úrnő is játszott zongorán két kis apróságot, melyekkel mint gyakorlott zongorás és mélyebbre ható előadó mutatkozott be. Meghívták az estélyre Haksch Lajost is fölolvadás tartására. A zeneszámok között két humoros apróságot olvasott föl tetszés mellett.

— **(Hamisított hadnagy.)** Már nemcsak a bankókat, váltóalírásokat, meg a borkat hamisítják, hanem a hadnagyokat is, ami szokatlan még ebben a hamisító században is. Siklóson nemrég elfogtak egy Lukacsevics Károly nevű géplakatos legényt, aki — hogy a rokonaitól és ismerőseitől pénzt csikarhasson ki — Budapesten valami ócskaruhaboltban tisztii uniformist vásárolt be, karddal, sapkával együtt s így utazgatott mindenfelé, többek közt Siklósrá is — hadnagynak adva ki magát. Egyik rokonától ennek az uniformisnak a hatása alatt akart pénzt kicsalni, de rajta vesztett, mert a siklósi rendőrbiztos lefűlelte az ipszét, kit aztán a járásbíróóság kilencz napra elzárattott.

— **(Elcsipett tolvaj.)** Turós Péter gyűdi gazdától 200 frtot lopott el valaki. A tolvaj — a tanuk szerint — Pécs felé jött. A meglopott gazda Pécsen keresni kezdte az emberét s a „Mátyás király”-beli vendéglő-szolgáknak Kleinhaus Györgynek elmondta a baját, leírva a tolvaj külsejét. Kleinhaus a pécsi pályaudvar tájékán föl is ismerte a tolvajt s szép szerivel a kocsiba ültetve, fölhozta a vendéglőbe, ahol a kárvallott gazda csakugyan ráismert az ő tolvajára. Rendőrt hívtak rögtön s a legényt, kinél 198 frtot még megtaláltak, a kir. ügyészségnek adták át.

— **(Erdőégés.)** A n.-hajmási határban fekvő alapítványi uradalom erdejében — mint nekünk utóbb onnan írják — nem 150 hold, hanem 20 kat. hold tiz éves cserjés égett le. A tűz lokalizálására — újak tovább — a dőbröközi tűzoltóság vonult ki legelőszőr, s ott példás buzgósággal működött.

— **(Templomszolgát keresnek)** a pécsi ref. egyházhoz, ahol rendszeresített egyházfi (templomszolga)állás vár betöltésre. Kik azt elnyerni óhajtják, — folyó hó 9-ik napjáig Kereky Mihály dr. gondnoknál jelentkezzenek. Javadalom: a belvárosban lakás, havi készpénzfizetés, mely alku szerint állapítatik meg. Pályázhat minden fedhetetlen előéletű, irni és olvasni tudó férfi.

*
A Mecsek-Egyesület választmánya ma, szerdán d. u. 5 órakor a nemzeti kaszinó helyiségében ülést tart, melyre a választmány tagjait ez úton is meghívja. Fölkéri egyuttal a választmány mindazokat, kiknél aláírási iverk vannak, hogy a jelentkezettek névsorát — a tagok sorába való fölvétel céljából — a titkárral (Kiss József tanár, József utca 6.) délután 4 óráig közölni sziveskedjenek.

VEGYESEK.

— **Mit lehet egy jó laptól kivánni?** Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesüléseket közöl a világ minden tájékáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el, (de csak ha levelezői az illető kormány férfiakkal és politikussokkal összeköttetésben allanak), hogy napoukiut megtáviróztathatja magának nemcsak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan békések a kilátások, de a keleti kérdés minden pilanatban zavarral tenyeget; Konstantinapoly, Söfia, Belgrad, sőt még Csetinye is megannyi gyujtópontja egy akának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszusága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találékony eszű tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitűnőek belföldi hírforrásai is a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai

meg éppen mintaszerték. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, színmű- és könyvbíráló czikkei, tanulmányai, melyeket közül, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen szórakoztatja a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják multságukat benne, de mit ér az olyan házibarát, a ki mindig csak mulattat bennünket, de soha egy okos tanácsos nem tud szolgálni, ha hozzáfordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az Egyetértésnél, mely különben terjedelménél fogva ugyszólván egyedül alkalmas is. Mert ahoz nagy papirospazarlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, aztán adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozásu ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell kiszolgálni. A kereskedő, a tőzsdelátogató, a bankár, a kötvénytulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok száz és száz-féle gyáros, iparos, üzlet-tulajdonos és gazdálkodó, az nem csak azt akarja tudni, hogy az értékpapírosoknak, meg a nyersanyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százezereket is áldoznak a tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés“, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett, és a hirdetések egész özönével keres föl. Az üzletemberek az Egyetértést tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes a hirdetései által. Kinek hirdetni valója van, az Egyetértés t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni; a ki pedig azon gondolkozik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ísmét csak az Egyetértés t választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem a tájékoztatás belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azonban csak az Egyetértés által lehet.

— **Külső használatra.** Testrészek fájdalmai, csúzos és köszvényes bajok és mindenemü gyuladások a „Moll féle francia borsesz“ szel gyógyíttatnak biztos sikerrel. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponként utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikral Odo. —

(Folytatás.)

— Kedves Frock, — szolt Jozefin átható tekintettel: — Ön maga volt talán? Legyen őszinte!

— Itéljen el, kisasszony. Én voltam. Hibáztam, hogy az egészset ily setén intéztem, s önt holmi csekélységekkel zavarba ejtettem, hogy magamat kiméljem meg a zavartól. Tehát mindent vissza akar adni? — kérdé lágy, esdeklő hangon.

— Nem; most már megtartom az ajándékot! — mondá Jozefin, s könyvek perdültek alá szeméből, melyekkel reá mosolygott, miközben mindkét kezével hálásan s szeliden megszorította az övét: — Hogy is juthatott volna önnek eszébe, hogy a mi jötevünk legyen. Ön a mi barátunk. De ígérje meg, hogy többé nem küld hasonló ajándékokat. Hiszen ön tékozló!

Midőn visszatértek a szobába, Leonóra

megdöbbenve látta nénye könyes szemét. Ugyanakkor az őrnagy is belépett.

— Mi baj? — kérdé elámulva. Jozefin megölelte atyját, s így szolt: — Mondjunk köszönetet a jó Frocknak; a fiókban levő drágaságokkal ő ajándékozott meg. A jóbarát tiszteltetére viselni akarjuk.

— Oh kedves, kedves Frock úr! — mondá Leonóra elragadottan, s bizelgve simult hozzá: — De a születésem napján kapott iudiánka mégis csak igen-igen szép volt!

E felvilágosítással megint helyreállott a régi viszony Burkhardt és a kisasszony közt. Sőt Jozefin most még nyájásabb volt iránta, mint azelőtt, mintha a rajta elkövetett igazságtalanságot akarta volna jóvá tenni. De bármennyire boldogította is Burkhardtot e változás, még sem tudta megérteni, hogyan fogadhatták el a szegényebb Frocktól ellenzés nélkül azt, amit neki bizonytalansággal visszatartottak volna. Szembetűnő gyönyörrel csinálták az ajándékból az öltözékeket, melyek készítésénél untalan emlegették Frockot. Burkhardt egy izben így szolt Jozefinhez:

— Ön Frocktól elfogadta az ajándékokat; ha én nyújtottam volna, megveti őket. Alig merem valamivel megkínálni, félve, hogy megsértem. Igazán fájlalom, hogy mellöz.

— Ugyan kérem, tanácsos úr. Épp oly nagybecsülöm önt, mint a jó Frockot. Kínáljon meg hát valamivel; meglássa, nem utasítom vissza. De ne legyen ám nagyon sok. Teszem ezzel a szegfűvel, mely a gomblyukában van.

— Külömb valamivel nem kínálhatnám meg? kedves kisasszony.

— Nem bánom, de a különbség ne legyen ám nagy.

Burkhardt feléje hajolt s ezt sutogta:

— Fogadja el mindenemet, amim csak van, velem együtt.

Jozefin pirulva huzódott vissza s így szolt:

— Tanácsos úr, ez fölöttébb sok:

Burkhardt nyiltabban, hatékonyabban beszélt. Az őrnagy, mintha hitták volna, belépett, s szintén latba vetette szavát. Jozefin szorultságában némi ünnepiességgel mondá:

— Barátságától megtisztelve érzem magam, tanácsos úr; de kérem, hallgassunk a többiről, csak zavarná elégtelenségünket. Tegyük úgy, mintha semmisen történt volna.

Jozefin persze tehetett úgy, de nem az elszomorodott tanácsos. E naptól fogva kerülte Tulpenék házát, melyben élete legszebb reményei hiúsultak meg. Egy negyedév multán azt hallották, hogy megházasodott. Az őrnagy, elégedetlen tekintetét vetve Jozefinre, mondá:

— A szegény bohó ezt kétségbeesésibe tette.

Noha most Frock volt az egyetlen házi barát, látogatásai azért nem voltak gyakoriabbak; most is rendesen szerdán és szombaton jött, vagy akkor, ha meghitták; lénye is, mely kerülni látszott minden szorosabb bizalmasságot, ugyanaz maradt. Csak Leonóra tanítványaival szemben volt fesztelenebb; de ez mindama gyöngédséggel és istenítő szenvedélyességgel is csüngött rajta, melyre egy tizenkét éves leánya, aki még magát sem értette, képes volt. Virágokat ápolt számára; kisebb meglepetéseket szerzett neki; ha egy negyedórával később jött, türelmetlenül várta; róla álmódott. A szerdák s szombatok ünneppnapjai voltak.

— Lássá Frock úr, kedves Frock úr! — mondá egyszer: — Ön nagyon jó. S Jozefin mégis azt mondja, hogy nem boldog. S valóban ön nem az. Mondja meg, mi baja van.

— Boldogabb vagyok, mint érdemlem.

— Igazat mond?

— Bizonyára, kisasszony.

— Nézzen jól a szemembe, Frock úr! —

Oh! hisz itt valami borongósat látok! No már most hiába beszél. Valami nagyon komolyat akarok öntől kérdezni. Miért nem jár soha a templomba?

— Hogyan függ ez össze a boldogsággal? — mondá Frock.

— Ezt ön kérdi? Nem többször mondotta-e: vallás nélkül nincs boldogság; aki Istennel s Istenben van, nem lehet boldogtalan.

— De hiszen a templom nem a vallás és Isten mindentütt jelen van.

Leonóra gondolkodott, csóválta fejét s viszonzá:

— Ön mindig tud olyat, aminek nem mondhatok ellent; s mégis érzem, hogy most nincs igaza. Ön valódi szent lehetne, ha járna a templomba.

— Nem volt-e Krisztus szentebb nálunknál? S mondja meg, a katolikus, luteránus vagy a református templomba járt? Ha határozottan megmondja hová járt, követem.

Leonóra nem tudta, mit feleljen.

— Hisz ő nem volt se katolikus, — mondá — se református, se luteránus. — De milyen vallásu ön? Nem katolikus egyházunknak a hive? Talán — tette hozzá Leonóra félénken — luteránus? Oh ön nem az. Mondja: nem.

— Kevesebbre becsülne — viszonzá Frock, — ha nem volnék az ön vallásán?

— Oh, ez nagyon szomorú! — sóhajta Leonóra, s keservesen zokogott. Frock alig tudta lecsöndesíteni.

Midőn legközelebb megint eljött, Leonórat a rendesnél komolyabbnak találta. Résztétel veleges, különös aggályt vett észre rajta. Kihúzott zsebéből egy könyvet, odaadta neki s mondá:

— Ez tán legjobban fölvilágosítja s megnyugtatja.

— Oh, bár úgy lenne! — mondá Leonóra hévvel.

Kezébe vette a könyvet. Lessing Bölcs Nátán-ja volt.

(Folytatása köv.)

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi április hó 2-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzza) őszi	—	frt	—	frt	—
) tavaszi	—	„	—	„	—
) új	9	„	20	9	„
Kétszeres) ó	—	„	—	„	—
) új	8	„	70	—	„
Rozs) ó	—	„	—	„	—
) új	8	„	60	8	„
Arpa) őszi	—	„	—	„	—
) tavaszi	6	„	30	—	„
) új	—	„	—	„	—
Repeze)	—	„	—	„	—
Bükköny) szena	5	„	20	5	„
Kukoricza) ó	—	„	—	„	—
) új	5	„	20	5	„
Szója) ó	2	„	40	2	„
) új	—	„	—	„	—
Szalma)	2	„	—	1	„
Kínálat: közép (mintegy 250 gabonaköcsi volt a piacon).						

Lap tulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felolva szerkesztő:
HAKSCH LAJOS.

NYILT-TÉR. *)

Szombaton ápril 2-től minden nap
a *Buzatéren*.

Itt először látható!

SCHEER

MUZEUMA.

Rendkívüli nagy kiállítás
mechanikai történelmi életnagyságu viasz-
alakokban a leghiresebb mesterektől.

Ujdonság!

Éppen most érkezett meg Angolországból.

I. SZAKASZ.

Az oroszánmenyasszony. Menyasszonyi fátyollal és myrtuszszal ékesítve lép a szelidítő szép leánya az oroszán ketrecébe, a melylyel úgyszólván fölnekedett, hogy a játszótárostól búcsút vegyen. Szeliden sörényét simogatva elmondja neki, hogy el kell válniok, követnie kell a nem kedvelt férfit. Értelmesen tekint rá az okos állat, de azon perczben, midőn az idegen férfit megpillantja, megreszket az oroszán ordításától a kalit és elállja a leány utját. Hiába hizeleg, majd fenyegeti ez, sőt midőn a kimenetet kierőszakolni akarja, az oroszán földre nyomja és megöli, hogy azután szomorkodva tekintsen a hullára, míg egy golyó szívet furja át. — Ez tartalma a „Comosai oroszánmenyasszony“ költeménynek, melyből Max remek festménye keletkezett.

II. SZAKASZ.

XIII. LEO PÁPA az arany trónszéken, áldást osztva. — Mechanikai mű Jung műterméből Londonból.

Judit Holofernes fejével. (Mechanikai mű.)

Öt amoret, mech. mű Kalbacht után mintázva Zeiler tanártól.

RUDOLF trónörökös, szül. Laxenburgban 1858. augusztus 21 én, nőtült 1881. május 10-én Stefánia főhercegnővel.

II. LEOPOLD Belga király leányával, megh. 1889. január 31-én Mayerlingben, Baden közelében.

Egy mechanikai műdarab az anyai szeretet. Egy paduai leány a szégyen oszlopon a spanyol inquisitióból.

Miss Lola az ezüst golyó lejtőn balanzírozva. Koch tanár a mellbeteg elleni gyógyszer föltalálója.

Kossuth Lajos a legujab fölvétel szerint.

Legujabb itt először látható: a megboldogult német császár ö fölsége III. Frigyesen Brahma tanár által eszközölt gégefő kivágásának operációja (tracheotomia.)

III. SZAKASZ.

Eredeti történelmi kiállítás bel- és külföldi ragadozó állatok, madarak, tengeri állatok, kagylók és bogarak gyűjteményéből.

IV. SZAKASZ.

Stereoskopia terem a legujabb látványokkal, operák, operettek, balletok, párisi színésznők, tájképek és életképekből.

Eredeti nagyságu mechanikus viaszalakokban látható: I. FERENCZ JÓZSEF ö fölsége, ERZSÉBET magyar királyné ö fölsége, STEFÁNIA özvegy trónörökös, I. VILMOS német császár ö fölsége, BISMARCK hg, LAJOS bajor király, XIII. LEO pápa, LISZT FERENCZ, egy a csatatéren elesett francia tiszt haldoklása.

Rudolf trónörökös halálos ágyán, ugyszintén temetése Bécsben.

A muzeum reggel 9 órától este 10 óráig van nyitva.

Belépti-díj: **Nappal és este fényes kivilágításnál 15 kr.** Minden látogató emlékül egy értékes ajándékot kap.

Mint hogy ezen tanulságos és tudományos kiállítás a legjobbat és megtekintésre méltót nyújt és nagy utazásom alatt bel- és külföldön a legnagyobb meglepédesben részesültem, reményem, hogy a nagyérdemű közönséget itt is kielégítem. A tisztelt közönség becses látogatását kérve, vagyok

Scheer Károly,
muzeum-tulajdonos.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

H i r d e t é s e k :

„Newyorki Germánia“

életbiztosító társaság. — Alapított 1860-ban.

A társaság activái 1891. január hó 1-én 66.881.021'01 márkára ragnak, tiszta fölöslege pedig 3.721.271'15 márkára.

Fenállása óta 1891. január hó 1-ig a társaság halálesetekért 57.173.217 márkát,

A biztosított élte idejében esedé-

kessé vált kötvényekért 11.632.546 „

Életjáradékok fejében 727.061 „

fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvényben lévő biztosítások:

32.591 kötvény 243.619.529 márká erejéig, ebből esik Európára: 18.689 kötvény, 193.237421 márká erejéig.

A társaság activái Európában: ingatlan Berlinben

— letétek a különböző országok kormányainál és bankoknál és kötvényekre adott kölcsönök 6.008.556'00 márkára ragnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Németországban és a Svájcban képviselőségekkel bír. Díjszabályzata igen jutányosak és föltételei a lehető legmértányosabbak.

Felvilágosítással szolgál.

a társaság magyarországi főképviseletése

Budapest, VI. Gyár-utca 13. sz.

Magyarországi referentiák: Pesti magyar keresk. bank, Bokros Elek, dr. Dégen Gusztáv és dr. Neumann Ármin, országgyűlési képviselők.

Hirdetmény.

Dencsháza község volt urbéres birtokosainak tulajdonát képező

vadászati-jog

1892. évi ápril hó 20-án délelőtti 9 órakor Dencsháza község birói házában 50 frt kikiáltási ár mellett következő hat évre bérbe fog adadni.

A feltételek a bérbeadás előtt fognak a bérelni szándékozók tudomására juttatni.

Kelt Dencsházán 1892. évi márczius hó 30-án.

Pintér János
körjegyző.

Bakos István
vagyongazd.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb és e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

1367 sz.

1891. á.

Hirdetmény.

A nagym. kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr 1891. évi szeptember hó 18-án kelt 58136. számú rendeletével a pécs-varasdi állami közut 3—11 km. szakaszára

700 köbméter hintőanyag

szállítását és az ugyanott teljesítendő

hengereleési munkálatokat

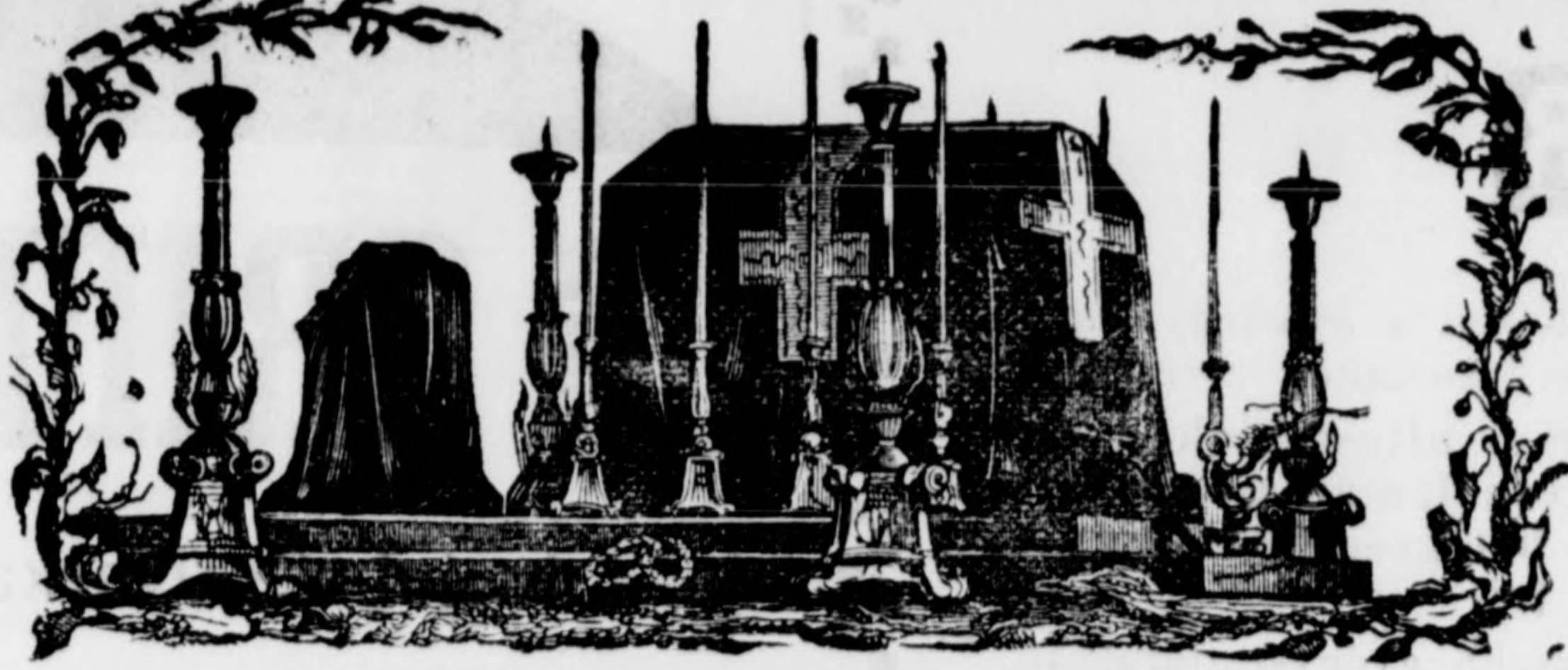
és pedig az utóbbiakat 1480 frt 08 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített szállítás és munkálat foganatosításának biztosítására az 1892. évi április hó 15. napjának d. e. 10 órájára baranyavármegyei m. kir. állam-építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi szállítás és munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az ajánlati összeg, illetve engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előirt 5 százaléknyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat külön a hintőanyagra és külön a hengereleési munkákra a **kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz adják be,** — megjegyezvén, hogy a hintőanyagra vonatkozó ajánlati minták, valamint a szóban forgó szállítmány és munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett kir. állam-építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként átvehetők illetve megtekinthetők.

Pécsen, 1892. évi márczius 31.

Baranyamegyei
m. kir. államépítészeti hivatal.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített tüzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigiéknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szíves figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatósága.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosán használván, úgy magányakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melyeknek a Seltersi, Radeini, Vichy stb. különbözik e viz csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölélt előnnyel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója. A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikléges ásványvizek sorába tartozik, részint magányakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E víz más hasonló vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad szénsav tartalmánál fogva bir előnnyel.

Kizárólagos
főraktár

EDESKUTY L.

Budapesten, Erzsébet tér 8. sz.

cs. és klr. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítónál

Ugyisint kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

T. cz.

Van szerencsém a t. vevő közönségnek szíves tudomására hozni, hogy **siklósi-utca 44., Széchenyi-tér 16. sz.** alatt (a „Nádor“-szálloda mellett) és a **pálya-utca 7. sz.** alatt

liszt-raktárt

nyitottam. Ezzel alkalmat akartam nyújtani arra, hogy Budapest első gőzmalmából kikerült lisztet a tisztelt vevő közönség a lehető legolcsóbb áron beszerezhesse. Kedvező időbeni bevásárlásaim folytán azon helyzetben vagyok, hogy a lisztet mindenkor oly olcsón adhasam, mint azt más kereskedő aligha árusíthatná. Bátor vagyok tehát mindazokat, kik olcsó áron jó lisztet akarnak beszerezni, fölkérni: kegyeskedjenek szükségletüket nálam fedezni.

Budapesti gőzmalmok lisztraktárai:

Széchenyi-tér 16. (a „Nádor“-szálloda mellett,) Siklósi-utca 44., pálya-utca 7.

512. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein I. végrehajtónak Duust Pál végrehajtást szenvedő elleni 278 frt 21 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs város és Kis-Kozár községben fekvő, a pécsi 1389. sz. tjkvben felvett 2011. hszsz. 845. számú egész ház, 2012. hszsz. egész kertre 1803 frt, egy a kis-kozári 231. sz. tjkvben felvett 1095. hszsz. szőlőnek, piuczenek Duust Pált illetett felére az árverést 487 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanokra az 1892. évi június hó 30. napján a pécsi birtokot illetőleg az árverési szobában a kir. törvényszék hivatalos helyiségében d. e. 10 órakor, míg a kis-kozári birtokot illetőleg **1892. évi július hó 1. napján Kis-Kozárban a községi bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezői szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 180 forint 30 krajczárt úgy 48 forint 70 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság 1892. évi január hó 13-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvénzéki bíró.

Egy jó házból való fiu

tanonczul

felvétetik **Hamedli Gyula** fényképész-nél Pécsen, Széchenyi-tér 2. sz.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi
gyógyítás

Nyári gyó-
gyítás

Őszi gyó-
gyítás

Téli gyó-
gyítás

Legjobb
bedörzsölő-
szer

köszvény

c s ú z
és minden

meghűlési
betegségek
ellen.

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táráiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno-zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csuz és a meghűlés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: I, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipöcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécssett.

INGYEN

és bérmentve

küldjük meg bárkinek az

épen most megjelent

képekkel dusan ellátott

árkönyvünket

az 1892-iki

tavaszi és nyári idényre,

mely magában foglalja a legújabb párizsi és bécsi costumeok mintáit u. m. szaketek, köpenyek, capes és pellerineket, legújabb napernyőket, kálapokat és az összes férfi és női divatcikkeket.

Hirsch Testvérek

Budapest, váczi-utca 3.

Női ruhaszövet minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

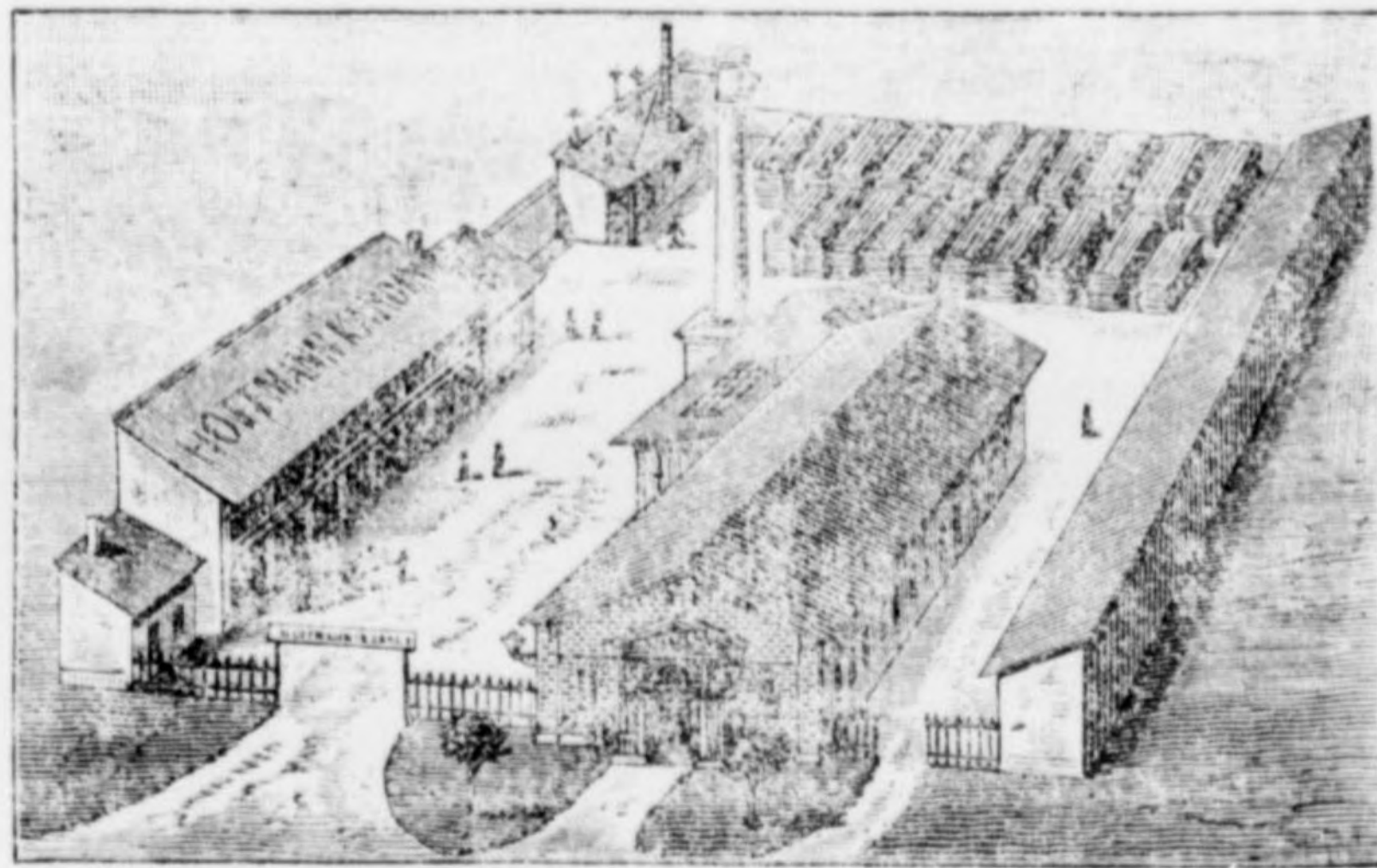
butor-raktára

óposta-utca 14. szám.

készít és szállít az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

asztalosárú-gyára

siklósi-utca 33. szám.

Nagy raktár mindennemű fa- és kárpitozott butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók	1.25 széles, 2.50 magas	Ablakok bel- és külső szárnynyal	1.00 szél. 2.00 mag.
Keresztajtók	0.90 " 2.10 "	bel- és külső szárnynya befelé nyíló	1.00 " 2.00 "
Árnyékszék- és kamaraajtók	0.70 " 1.90 "	Ablakok bel- vagy külső szárnynyal	1.00 " 2.00 "
		Árnyékszék- és kamara-ablakok	30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartatnak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készítettnek.